

Особливої уваги потребують малоактивні й ослаблені діти, які недостатньо орієнтуються в завданні. їм треба своєчасно допомогти, підбадьорити, щоб вони були впевненішими.

При проведенні рухливих ігор визначити фізичне навантаження набагато важче, ніж під час виконання фізичних вправ, не пов'язаних з ігровими діями. Воно залежить від загального навантаження на занятті з фізичної культури, характеру діяльності дітей на прогулянці, від їхньої активності та інших факторів. Ігрова діяльність своєю емоційністю захоплює дітей, і вони не відчують втоми. Отже, щоб учні не перевтомлювались, потрібно своєчасно припинити гру або знизити інтенсивність рухів.

Тривалість гри залежить від мети, яку ставить вчитель; умов, в яких вона проводиться (урок, прогулянка); віку дітей та їхньої кількості. Закінчити її треба своєчасно, коли школярі дістануть належне фізичне навантаження. Крім того, закінчення гри не повинно бути несподіваним для її учасників, бо це може спричинити негативну реакцію дітей.

Висновки. Таким чином, ми бачимо, що рухливі ігри - важливий засіб всебічного виховання дітей молодшого шкільного віку. З ЇХІ [ЬОЮ допомогою вчитель вирішує різноманітні

педагогічні задачі, пов'язані з навчанням рухових дій, розвитком фізичних здібностей, формуванням соціальних якостей особистості школярів

ЛІТЕРАТУРА

1. Яницька О.Ю. Українські народні рухливі ігри для дітей старшого дошкільного віку. -Рівне : Державне редакційно-виробниче підприємство, 1992. -113 с.
2. Матвеев А.П. Методика физического воспитания с основами теории. -М.: Просвещение, 1991.
3. Минский Е.М. Игры и развлечения в группе продленного дня. - М.: Просвещение, 1985. -191 с.
4. Баранов В.М. В мире оздоровительной физкультуры. - К.: Здоров'я, 1987.-130 с.
5. Горохова скриня: Українські народні ігри : Для дошкільного та молодшого шкільного віку / Упоряд. В.Пепа ; К.: Веселка, 1993. - 96с.
6. Федосенко О.М. Игри та розваги . - К.: Радянська школа, 1962. - 450 с.
7. Лесгафт П.Ф. Собрание педагогических сочинений. - Государственное издательство «Физкультура и спорт» Москва 1953 Т.4. - С.269-274.
8. Рухливі і спортивні ігри в школі: Посібник для вчителя/А.П.Демчишин, ВМ.Артюх, В.А.Демчишин, Й.Г.Фалес. - К.: Освіта, 1992. - 175 с.

ПРОБЛЕМА СТАНОВЛЕННЯ ГУМАНІСТИЧНИХ ЦІННОСТЕЙ СУЧАСНОЇ ВИЩОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ

Горбатюк Т.І.

Гуманізація освітнього процесу сьогодення - не тільки популярна тема численних фахових дискусій, а й теоретичне підґрунтя перебудови сучасної освіти. Закон «Про освіту» проголосив як одну з найважливіших факторів цієї розбудови гуманізацію і гуманітаризацію всього життя навчальних закладів, повернення їх до людини - до дитини, яка навчається, до підлітка, старшого школяра, студента. У національній доктрині розвитку освіти України, затвердженої Указом Президента України від 17 квітня 2002р. зазначено, що «українська освіта має гуманістичний характер і ґрунтується на культурно-історичних цінностях українського народу, його традиціях і духовності.»

В умовах кризових явищ спостерігається зниження духовності, деморалізується частина молоді. У Законі про вищу освіту наголошується, що «виховний процес у вищому навчальному закладі має на меті сприяти формуванню у студентів глибоких переконань про необхідність поваги до загальнолюдських і національних цінностей». Майбутнє України залежить від студентської молоді, її рівня освіченості, громадської активності, національної самосвідомості. Саме тому проблема становлення гуманістичних цінностей сучасної вищої педагогічної освіти України є однією з найважливіших для досягнення успіху реформувань освітньої системи України.

Аналізом практики встановлено, що недостатній рівень гуманізації освіти виховання без формування гуманістичних цінностей у молоді негативно відображається на якості отриманої вищої освіти.

В основі дослідження цієї проблеми покладено такі суперечності: між об'єктивними потребами впровадження гуманістичних цінностей у систему вищої педагогічної освіти і відсутністю наукового історико-педагогічного обґрунтування процесу їх становлення; між потребами науково-педагогічного складу вищої освіти України в практичному застосуванні гуманістичних цінностей сучасної вищої педагогічної освіти України і відсутністю науково-методичних рекомендацій щодо їх практичної реалізації; між потребами входження нашої освіти до системи світової освіти, і відсутністю наукового знання про становище гуманістичних цінностей.

Проаналізувавши практику, ми виявили такі негативні тенденції вищої педагогічної освіти, що заважають становленню її гуманістичних цінностей:

- 1) недостатня соціально-економічна захищеність вчителя, педагога. Це не дає можливості становлення гуманізації;
- 2) у провідних документах, в яких вказані стрижневі напрями розвитку вищої освіти, наголошується становлення гуманізаційних цінностей, але немає конкретних завдань, виконання яких можна було б проконтролювати, а значить отримати певні результати в цьому напрямку
- 3) у діяльності викладацького складу ще не стало правилом гуманізаційне ставлення один до одного;
- 4) недостатньо враховані традиції становлення гуманістичних цінностей, які формувались на протязі всього розвитку вищої освіти України.

Отже, серед причин, які заважають сучасному вищому закладу посилити гуманістичні функції є: застарілі форми і методи навчання; низька кваліфікаційна підготовка кадрів; недостатня педагогічна культура вчителів; недостатня кількість наукової та методичної літератури, що негативно відбивається на підготовці майбутнього вчителя; економічні труднощі.

Існує потреба детальних методичних розробок становлення гуманістичних цінностей вищої педагогічної освіти, з врахуванням історико-педагогічного аспекту цієї проблеми.

Зростання суперечностей між традиційною організацією системи освіти, зокрема середньою та вищою школою, і характером соціально-економічних процесів, що відрізняються динамічністю та нестабільністю, зумовлює потребу переглянути встановлені норми і стереотипи в системі освіти.

Розрізняють два аспекти цінностей. Перший означає соціальну, людську (гуманістичну) значущість об'єктів реальності, що доповнює їх характеристики існування і якості; в цьому розумінні цінне все те, що може мати для людей певну значущість (цінності матеріальні і духовні, цінності споживання і творіння тощо). Другий аспект - ставлення суб'єкта до предметів і явищ реальності, зумовлене його ціннісними орієнтаціями, соціальними та національними настановами, особистими якостями. Перший аспект відображає цінності поза особистістю і є об'єктом вивчення соціальних та філософських наук. Другий передбачає цінності як певні структури самої особистості і розглядається у психолого-педагогічних науках. У структурі процесу виховання обидва аспекти втілюють зміст виховання на рівні вихователя і того, кого виховують, соціальний та психологічний параметри цього змісту. Будь-яка цінність набуває справжнього змісту тільки за введення її до системи.

В.Тригубенко досліджував формування в учнів гуманістичних цінностей засобами шкільної освіти в Київській Русі, а також зробив спробу проаналізувати існуючі ціннісні моделі і шляхи формування гуманістичних цінностей у молоді. О.Столяренко зробила спробу виявити й обґрунтувати структуру найважливіших гуманних рис учнів.

Результати досліджень науковців показують, що гуманізація вузівської підготовки включає в себе загальнокультурологічне спрямування, під яким розуміють потребу та готовність до засвоєння загальнолюдської та національної культури; громадську спрямованість і почуття соціальної відповідальності, готовність до запровадження загальнолюдської і національної системи виховання; гуманістичне спрямування - демократичність, визнання пріоритету людських цінностей, у тому числі моральних, досвід професійно-педагогічної діяльності; професійно-педагогічне спрямування.

I. A. Зяюн зазначає, що «в останні роки намітилися деякі позитивні зміни, пов'язані з диференціацією освітньої мережі, становленням недержавних закладів освіти, переглядом і відпрацюванням нових структур і механізмів територіального управління освітою. Розширюється методичний пошук й інноваційна діяльність з освоєння нового змісту освіти і педагогічних технологій. Система освіти не виходить з режиму політики бурхливої реформаторської діяльності. Але ця активність не впливає на основне - ефективність роботи самої системи освіти. Її якість, і організація, як і досі, не задовольняють громадськість.»

При побудові нової за змістом освіти необхідно враховувати не лише тенденції розвитку зарубіжних освітніх моделей, а й національні педагогічні надбання, які ґрунтуються на культурі рідного народу минулих епох і сучасності, сприяють розвитку освіченості та інтелігентності людини, формуванню духовного потенціалу - найвищої цінності нації і держави.

E-LEARNING AS A NEW TOOL OF THE TEACHER TRAINING AND POST-GRADUATE TRAINING IN NORTH EASTERN HUNGARY

Agnes Kokovay,

Ph.D. candidate, Nyiregyhaza Teacher
training College, Department Physical
Education and Sport Science

INTRODUCTION

The scheduled structural transformation of universities and high schools calls for the reconsideration of the system of training and its adaptation to the new conditions.

The reconstruction of training with the introduction of module and credit systems is a hard nut to crack for the institutions. The students' number of classes spent in contact hit the lecturer decreases, so students must be given more work to be on their own, but this requires an adequate infrastructure, the possibilities of self-education.

The only possible tool for effective self-education is the computer - provided that the necessary softwares are also available.

JUSTIFICATION OF TOPIC SELECTION

With the advance of society and technology, it has become necessary to teach an incomparably larger educational material to far larger masses as increasingly higher level.

This could not have been done without increasing the years of study, and the amount of study per day.

It has become imperative therefore to enhance the effectiveness and intensity of teaching extended to an ever broadening strata of students.

This trend and social need for highly qualified labour made it necessary to involve the computer in teaching, as it is the obvious technical instrument accessible for broad masses now.

With the elaboration of multimedia programs and hypertexts this tool allows for the attainment of a diversity of curricular material at a high level.

AIM OF RESEARCH

The aim of the research is the comparison of knowledge attained in the traditional manner with knowledge learnt with the assistance of multimedia.

The material of E-learning was introduced for testing in the first term of the academic year 2002/03 at the Nyiregyhaza TTC. First-year students studying in the credit system could choose between two options: traditional training and multimedia E-training.

ABOUT E-LEARNING PROGRAMMS

One of the most common debated question about the teaching methodology of ambulatory